

BADLANDS

Når man ser turistbrochurer fra USA, er det næsten altid Yellowstone, Yosemite, Grand Canyon og Monument Valley, der pryder siderne. Badlands kunne sagtens være med. For det er langt fra en dårlig attraktion.

● Badlands National Park i South Dakota er ikke så kendt som Grand Canyon eller Yosemite. Ikke desto mindre er der tale om et forunderligt og fascinerende urlandskab

USA

Gråfik: Gert Ejton

Der findes mange mennesker, der gennem historien har skabt imponerende kunstværker. Men ingen kommer i nærheden af blæst, regn, tørke, erosion og vulkaner som udøvende artister, når de helt store kunstværker skabes i naturen.

Et af dem kan man opleve i South Dakotas relativt ukendte nationalpark Badlands, der på grund af statens placering ikke er nær så velbesøgt som andre af USA's spektakulære parker.

For 65 millioner år siden var de besynderlige og betagende stenformationer ikke født endnu. Dengang var her mudret havbund, inden gigantiske underjordiske muskler skubbede havbunden op, så den pludselig blev til bakke- og bjergtoppe.

Mange af de store forhistoriske dyr, der levede i området, sank enten til bunds i havet eller endte deres dage begravet i aske fra vulkanudbrud. Derfor er Badlands en sand skatkiste for fossiljægere, der kan finde forsteninger af blandt andet uddøde havskildpadder, sabelkatte og mammutter.

Gennem millioner af år er landskabets konturer formet af nedbør, sandstorme og erosion. Resultatet er bjergtagende og helt på højde med overturistede Grand Canyon eller Yellowstone, hvor man ikke får den samme fornemmelse af ind imellem at være landet med fire-rumski-bet på en ubeboet planet.

Badlands forsvinder

Kører man ud i den enorme nationalpark tidligt om morgenen, hvor solen knapt er stået op bag tinderne, får man en fornemmelse af, at kun guder kan skabe så umenneskeligt flot et landskab.

Har man set de gigantiske europæiske katedraler, kan man sagtens gå hen og blive lidt småreligiøs af benovelse. Men de helt store åbenbaringer venter derude, hvor omfanget af moder naturs luner ikke kan kopieres af menneskehånd.

At indianerne, der gennem titusinde år har beboet området, og de første franske jægere i 1700-tallet kaldte landet for Badlands - dårligt land - giver god mening, når man tænker på, at de asfaltere-

” Blæst og regn skærer hvert år 2,5 centimeter af sandstensformationerne, hvilket betyder, at man om få hundredetusinde år vil opleve en stor flad prærie i stedet for et underværk af de helt store.

Fra artiklen

de veje og alle kortene over området ikke fandtes dengang.

Det har mildt sagt været noget nær det værste og mest ufremkommelige landskab at passere på hele kontinentet. Dybe slugter, drabelige bjergspir spidse som savtakker og gennemfurede klippesider umulige at forcere på hesteryg.

I dag kan man sidde mageligt i sin airconditionerede udlejningsbil og køre den anbefalede rute, ”Loop Road”, på 40 kilometer. En smuttur på en time eller to anno 2010. En rejse, der ville have taget flere uger eller sågar måneder anno 1735. Og man bør køre ruten flere gange